॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

यज्ञेन वै प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत् ता उंप्यिङ्गेरेवासृंजत् यदुप्यजं उप्यजंति प्रजा एव तद्यजंमानः सृजते जघनार्धादवं द्यति जघनार्धाद्धि प्रजाः प्रजायंन्ते स्थिवमृतो-ऽवं द्यति स्थिवमृतो हि प्रजाः प्रजायन्तेऽसंम्भिन्दन्नवं द्यति प्राणानामसंम्भेदाय न पूर्यावर्तयति यत्पर्यावर्तयेदुदावर्तः प्रजा ग्राहुंकः स्यात्समुद्रं गंच्छ स्वाहेत्यांह रेतः॥१॥

पुव तद्दंधात्यन्तिरंख्यं गच्छु स्वाहेत्यांहान्तिरंख्येणैवास्मैं प्रजाः प्र जंनयत्यन्तिरंख्युः ह्यनुं प्रजाः प्रजायन्ते देवः संवितारं गच्छु स्वाहेत्यांह सवितृप्रंसूत पुवास्मैं प्रजाः प्र जंनयत्यहोरात्रे गंच्छु स्वाहेत्यांहाहोरात्राभ्यांमेवास्मैं प्रजाः प्र जंनयत्यहोरात्रे ह्यनुं प्रजाः प्रजायन्ते मित्रावरुणौ गच्छु स्वाहां॥२॥

इत्यांह प्रजास्वेव प्रजांतासु प्राणापानौ दंधाति सोमं गच्छ स्वाहेत्यांह सौम्या हि देवतंया प्रजा यज्ञं गंच्छु स्वाहेत्यांह प्रजा एव यज्ञियाः करोति छन्दा श्रीस गच्छ स्वाहेत्यांह प्रावो वै छन्दा श्रीस प्रशूनेवावं रुन्द्धे द्यावांपृथिवी गंच्छु स्वाहेत्यांह प्रजा एव प्रजाता द्यावांपृथिवीभ्यांमुभ्यतः परि गृह्णाति नर्भः॥३॥

दिव्यं गेच्छु स्वाहेत्यांह प्रजाभ्यं एव प्रजांताभ्यो वृष्टिं नि येच्छत्यग्निं वैश्वान्रं गेच्छु स्वाहेत्यांह प्रजा एव प्रजांता अस्याम्प्रतिं ष्ठापयति प्राणानां वा एषोऽवं द्यति योऽवद्यतिं गुदस्य मनों मे हार्दि यच्छेत्यांह प्राणानेव यथास्थानमुपं ह्वयते पृशोर्वा आलंब्यस्य हृदयेष् शुगृंच्छिति सा हृंदयशूलम्॥४॥

अभि समेति यत्पृंथिव्या हैदयशूलमुद्धासर्यंतपृथिवी ह शुचार्पये द्यदप्स्वेपः शुचार्पये च्छुष्केस्य चार्द्रस्यं च संधावुद्वां सयत्युभयंस्य शान्त्यै यं द्विष्यात्तं ध्यांयेच्छु वैवैनं मर्पयति

संधावुद्वांसयत्युभयंस्य शान्त्यै यं द्विष्यात्तं ध्यायेच्छुचैवैनंमर्पयि
रेतों मित्रावर्रणौ गच्छु स्वाहा नभी हृदयशूलन्द्वात्रि श्रेषच॥१॥॥———[१]

देवा वै यज्ञमाग्नींध्रे व्यंभजन्त ततो यद्त्यशिंष्यत् तदंब्रुवन्वसंतु न नं इदमिति तद्वंसतीवरीणां वसतीवरित्वम् तस्मिन्प्रातर्न समेशक्रुवन्तद्फ्सु प्रावेशयन्ता वंसतीवरीरभवन्वर यज्ञो वै वंसतीवरीं य्ज्ञमेवारभ्यं गृहीत्वोपं वसति यस्यागृंहीता अभि निम्रोचेदनां रब्थो ऽस्य यज्ञः स्यात्॥६॥

युज्ञं वि च्छिंन्द्याञ्च्योतिष्यां वा गृह्णीयाद्धिरंण्यं वावधाय सश्रं ऋणामेव गृह्णाति यो वा ब्राह्मणो बंहुयाजी तस्य कुम्भ्यांनां गृह्णीयाथ्स हि गृहीतवंसतीवरीको वसतीवरींगृह्णाति पृशवो वे वंसतीवरींः पृशूनेवारभ्यं गृहीत्वोपं वसति यदंन्वीपं तिष्ठंन्गृह्णीयात्रिमांगुंका अस्मात्पृशवंः स्युः प्रतीपं तिष्ठंन्गृह्णाति प्रतिरुध्येवास्में पशून्गृह्णातीन्द्रंः॥७॥

वृत्रमंहुन्थ्सो ई ऽपो ई ऽभ्यंम्रियत् तासां यन्मेध्यं यज्ञिय् सदेवमासीत्तदत्यंमुच्यत् ता वहंन्तीरभवन्वहंन्तीनां गृह्णाति या पृव मेध्यां यज्ञियाः सदेवा आपस्तासांमेव गृह्णाति नान्तमा वहंन्तीरतीयाद्यदंन्तमा वहंन्तीरतीयाद्यज्ञमितं मन्येत् न स्थांवराणां गृह्णीयाद्वरुणगृहीता वै स्थांवरा यथ्स्थांवराणां गृह्णीयात्॥८॥

वर्रणेनास्य युज्ञं ग्रांहयेद्यद्वै दिवा भवंत्यपो रात्रिः प्र विंशति तस्मांत्ताम्रा आपो दिवां ददश्चे यन्नक्तम्भवंत्यपोऽहः प्र विंशति तस्मां चन्द्रा आपो नक्तं दद्दश्चे छायाये चातपंतश्च संधी गृह्णात्यहोरात्रयोरेवास्मै वर्णं गृह्णाति ह्विष्मंतीरिमा आप इत्यांह ह्विष्कृंतानामेव गृह्णाति ह्विष्मार्थं अस्तु॥९॥

सूर्य इत्यांह् सशुंक्राणामेव गृह्णात्यनुष्टुभां गृह्णाति वाग्वा अंनुष्टुग्वाचैवैनाः सर्वया गृह्णाति चतुंष्पदय्चा गृह्णाति त्रिः सादयति सप्त सम्पंद्यन्ते सप्तपंदा शक्वंशे पृशवः शक्वंशे पृश्नवेवावं रुन्द्वेऽस्मै वै लोकाय गार्हंपत्य आधीयतेऽमुष्मां आहवनीयो यद्गार्हंपत्य उपसादयेदस्मिल्लोंके पंशुमान्थ्स्याद्ययदांहवनीयेऽमुष्मिन्नं॥१०॥

लोके पंशुमान्थस्यांदुभयोरुपं सादयत्युभयोरेवैनं लोकयोः पशुमन्तं करोति सर्वतः पिरं हरित रख्यंसामपंहत्या इन्द्राग्नियोर्भाग्धेयीः स्थेत्यांह यथायजुरेवैतदाग्नीं प्रु उपं वासयत्येतद्वे यज्ञस्यापंराजितं यदाग्नीं प्रुं यदेव यज्ञस्यापंराजितं तदेवैना उपं वासयित यतः खलु वै यज्ञस्य वितंतस्य न क्रियते तदनुं यज्ञश् रख्याः स्यवं चरित्त यद्वहंन्तीनां गृह्णातिं क्रियमांणमेव तद्यज्ञस्यं शये रख्यंसामनंन्ववचाराय न ह्यंता ईलयन्त्या तृंतीयसवनात्परि

शेरे यज्ञस्य संतंत्यै॥११॥

पुरा वाचः॥१२॥

स्यादिन्द्री गृह्णियादेस्त्वमुष्मिन्क्रियते पिट्टिश्चितिश्चाराण——[२]
ब्रह्मवादिनो वदन्ति स त्वा अध्वर्युः स्याद्यः
सोमम्पावहर्न्थ्सर्वाभ्यो देवताभ्य उपावहरेदिति हृदे
त्वेत्याह मनुष्येभ्य एवैतेनं करोति मनंसे त्वेत्याह पितृभ्यं
एवैतेनं करोति दिवे त्वा सूर्याय त्वेत्याह देवेभ्यं एवैतेनं
करोत्येतावंतीवें देवतास्ताभ्यं एवैन् स् सर्वाभ्य उपावंहरित

प्रवंदितोः प्रातरनुवाकमुपाकंरोति यावंत्येव वाक्तामवं रुन्द्धेऽपोऽग्रेंऽभिव्याहंरित यज्ञो वा आपो यज्ञमेवाभि वाचं वि सृंजिति सर्वाणि छन्दा स्यन्वांह पृशवो वै छन्दा स्याने पृश्चेवावं रुन्द्धे गायित्रया तेजंस्कामस्य परि दध्यात्रिष्ठभेन्द्रियकांमस्य जगंत्या पृश्कांमस्यानुष्ठभा प्रतिष्ठाकांमस्य पृङ्गा यज्ञकांमस्य विराजान्नंकामस्य शृणोत्विग्नः समिधा हवम्॥१३॥

म् इत्यांह सिवतृप्रंसूत एव देवतां भ्यो निवेद्यापोऽच्छैंत्यप इंष्य होत्रित्यांहेषित हे कर्म क्रियते मैत्रांवरुणस्य चमसाध्वर्यवा द्रवेत्यांह मित्रावरुंणौ वा अपां नेतारौ ताभ्यांमेवैना अच्छैति देवीरापो अपां नपादित्याहाहुंत्यैवैनां निष्क्रीयं गृह्णात्यथों हविष्कृंतानामेवाभिधृंतानां गृह्णाति॥१४॥

कार्षिर्सीत्यांह् शमंलमेवासामपं प्रावयित समुद्रस्य वोख्यित्या उन्नय इत्यांह् तस्मांद्द्यमांनाः पीयमांना आपो न ख्यीयन्ते योनिर्वे यज्ञस्य चात्वांलं यज्ञो वंसतीवरीर्ंहोतृचम्सं चं मैत्रावरुणचम्सं चं स्क्र्स्य्ययं वसतीवरीर्व्यानंयित यज्ञस्यं सयोनित्वायाथो स्वादेवैना योनेः प्र जनयत्यध्वर्योऽवेर्पा (३) इत्यांहोतेमनन्नमुरुतेमाः पृश्येति वावैतदांह् यद्यंग्निष्टोमो जुहोति यद्युक्थ्यः परिधौ नि मांर्ष्टि यद्यंतिरात्रो यजुर्वदन्प्र पंद्यते यज्ञऋतूनां व्यावृत्त्ये॥१५॥

वाचो हर्वम्भिर्घृतानां गृह्णात्युत पश्चंविरशतिश्च॥३॥॥———[३]

देवस्यं त्वा सिवतुः प्रस्व इति ग्रावाणमा देते प्रसूत्या अश्विनौर्बाहुभ्यामित्यांहाश्विनौ हि देवानांमध्वर्यू आस्ताम् पूष्णो हस्तौभ्यामित्यांह् यत्यै पृशवो वे सोमौ व्यान उपारशुसर्वनो यदुंपारशुसर्वनम्भि मिमीते व्यानमेव पृशुषुं दधातीन्द्रांय त्वेन्द्रांय त्वेति मिमीत् इन्द्रांय हि सोमं आह्रियते पश्च कृत्वो यजुंषा मिमीते॥१६॥

पश्चांख्यरा पृङ्किः पाङ्कों युज्ञो युज्ञमेवावं रुन्धे पश्च कृत्वंस्तूष्णीन्दश् सम्पंद्यन्ते दशांख्यरा विराडन्नं विराङ्चिराजैवान्नाद्यमवं रुन्धे श्वात्राः स्थं वृत्रतुर् इत्यांहैष वा अपा सोमपीथो य एवं वेद नाप्स्वार्तिमार्च्छति यत्ते सोम दिवि ज्योतिरित्यांहैभ्य एवैनम्॥१७॥

लोकेभ्यः सम्भंरति सोमो वै राजा दिशोऽभ्यंध्यायथ्स दिशोऽनु प्राविंशत्प्रागपागुदंगधरागित्यांह दिग्भ्य एवैन् र सम्भंरत्यथो दिशं एवास्मा अवं रुन्द्धेऽम्ब नि ष्वरेत्यांह कामुंका एन् इं स्त्रियों भवन्ति य एवं वेद यत्तें सोमादाँभ्यं नाम जागृवीतिं॥१८॥

आहैष वे सोमंस्य सोमपीथो य एवं वेद न सौम्यामार्तिमार्च्छंति घ्रन्ति वा एतथ्सोमं यदंभिषुण्वन्त्य १ शूनपं गृह्णाति त्रायंत एवेनंम्प्राणा वा अ१ शवंः प्शवः सोमो-ऽ१ शून्पुन्रिपं सृजिति प्राणानेव पृशुषुं दधाति द्वौद्वाविषं सृजित तस्माद्वौद्वौं प्राणाः॥१९॥ यर्जुषा मिमीत एनं जागृवीति चतुंश्चत्वारिश्शच॥४॥॥———[४]

प्राणो वा एष यदुंपा १ श्वरंपा १ श्वंग्रा ग्रहां गृह्यन्ते प्राणमेवानु प्र यंन्त्यरुणो हं स्माहौपंवेशिः प्रातः सवन एवाहं यज्ञ १ स १ स्थांपयामि तेन ततः स १ स्थितेन चरामीत्यष्टौ कृत्वो ऽग्रेऽभि षुंणोत्यष्टाख्यंरा गायत्री गांयत्रम्प्रांतः सवनम् प्रांतः सवनमेव तेना प्रोत्येकांदश कृत्वो हितीयमेकांदशाख्यरा त्रिष्टुत्रेष्ट्रंभम्माध्यंदिनम्॥ २०॥

सर्वन्ममाध्यंदिनम्व सर्वनं तेनांप्रोति द्वादंश कृत्वंस्तृतीयुन्द्वादंशाख्यरा जगंती जागंतं तृतीयसवनन्तृतीयसव तेनांप्रोत्येता १ ह् वाव स यज्ञस्य सः स्थितिमुवाचास्केन्दायास्व हि तद्यद्यज्ञस्य सः स्थितस्य स्कन्दत्यथो खल्वांहुर्गायत्री वाव प्रांतःसवने नातिवाद इत्यनंतिवादुक एन्म्प्रातृंव्यो भवति य एवं वेद तस्मांदृष्टावंष्टौ॥२१॥

कृत्वोऽिम्षुत्यम्ब्रह्मवादिनो वदन्ति प्वित्रंवन्तोऽन्ये ग्रहां गृह्यन्ते किम्पंवित्र उपार्शुरिति वाक्पंवित्र इति ब्रूयात् वाचस्पत्ये पवस्व वाजिन्नित्यांह वाचैवैनंम्पवयित वृष्णो अर्शुभ्यामित्यांह वृष्णो ह्येताव्रश् यौ सोमंस्य गर्भस्तिपूत् इत्यांह् गर्भस्तिना ह्येनम्पवयंति देवो देवानां प्वित्रंम्सीत्यांह देवो ह्येषः॥२२॥

सं देवानां प्वित्रं येषां भागोऽसि तेभ्यस्त्वेत्यांह् येषा होष भागस्तेभ्यं एनं गृह्णाति स्वांकृतोऽसीत्यांह प्राणमेव स्वमंकृत मधुंमतीर्न इषंस्कृधीत्यांह सर्वमेवास्मां इद इस्वंदयति विश्वंभ्यस्त्वेन्द्रियेभ्यां दिव्येभ्यः पार्थिवेभ्य इत्यांहोभयेष्वेव देवमनुष्येषुं प्राणान्दंधाति मनस्त्वा॥२३॥

अष्ट्वित्यांह् मनं एवाश्र्जुत उर्वन्तिरिख्यमन्विहीत्यांहान्तिरिख्यते हि प्राणः स्वाहाँ त्वा सुभवः सूर्यायेत्यांह प्राणा वै स्वभंवसो देवास्तेष्वेव प्रोख्यं जुहोति देवेभ्यंस्त्वा मरीचिपेभ्य इत्यांहादित्यस्य वै रश्मयो देवा मरीचिपास्तेषां तद्भांग्धेयन्तानेव तेन प्रीणाति यदि कामयेत् वर्षुकः पर्जन्यः॥२४॥

स्यादिति नीचा हस्तेन नि मृंज्याद्वृष्टिंमेव नि यंच्छति यदिं कामयेतावंर्षुकः स्यादित्यंत्तानेन नि मृंज्याद्वृष्टिंमेवोद्यंच्छति यद्यंभिचरेदमुं ज्रह्मथं त्वा होष्यामीतिं ब्रूयादाहुंतिमेवैनंम्य्रेप्सन् हंन्ति यदिं दूरे स्यादा तमितोस्तिष्ठेत्प्राणमेवास्यांनुगत्यं हन्ति यद्यंभिचरेंदमुष्यं॥२५॥

त्वा प्राणे सांदयामीति सादयेदसंन्नो वै प्राणः प्राणमेवास्यं सादयित षङ्किर्श्शिमः पवयित षङ्का ऋतवं ऋतुभिरेवैनंम्पवयित त्रिः पंवयित त्रयं इमे लोका एभिरेवैनं लोकेः पंवयित ब्रह्मवादिनों वदन्ति कस्मांध्सत्यात्रयंः पश्ना हस्तांदाना इति यित्रिरुपा शृश् हस्तेन विगृह्णाति तस्मात्रयंः पश्ना हस्तांदानाः इस्तांदानाः पुरुषो हस्ती मुर्कटंः॥२६॥

माध्यंन्दिनमृष्टावंष्टावेष मनंस्त्वा पूर्जन्योऽमुख्य पुरुषो द्वे चं॥५॥॥————[५]

देवा वै यद्यज्ञेऽकुंवत् तदसुंरा अकुर्वत् ते देवा उपार्शौ यज्ञर सङ्स्थाप्यंमपश्यन्तमुंपार्शौ समंस्थापयन्तेऽसुंरा वज्रंमुद्यत्यं देवान्भ्यांयन्त् ते देवा बिभ्यंत् इन्द्रमुपांधावन्तानिन्द्रौंऽन्तर्यामेणान्तरंधत्त् तदंन्तर्यामस्यौन्तर्यामृत्वम् यदंन्तर्यामो गृह्यते भ्रातृंव्यानेव तद्यजंमानोऽन्तर्धत्तेऽन्तस्तै॥२७॥

द्धामि द्यावांपृथिवी अन्तरुर्वन्तरिख्यमित्यांहैभिरेव लोकैर्यजमानो भ्रातृंच्यानन्तर्धत्ते ते देवा अमन्यन्तेन्द्रो वा इदमंभूद्यद्वयः स्म इति तैंऽब्रुवन्मधंवन्ननुं न आ भजेतिं स्जोषां देवैरवंरैः परेश्चेत्यंब्रवीद्ये चैव देवाः परे ये चावंरे तानुभयान्॥२८॥

अन्वाभंजथ्मजोषां देवैरवंरैः परैश्चेत्यांह् ये चैव देवाः परे य चावंरे तानुभयांनन्वाभंजत्यन्तर्यामे मंघवन्मादयस्वेत्यांह यज्ञादेव यजमानं नान्तरेत्युपयामगृहीतोऽसीत्यांहापानस्य धृत्यै यदुभावंपवित्रौ गृह्येयांताम्प्राणमंपानोऽनु न्यृंच्छेत्प्रमायुंकः स्यात्पवित्रंवानन्तर्यामो गृंह्यते॥२९॥

प्राणापानयोर्विधृंत्यै प्राणापानौ वा पृतौ यदुंपा श्वन्तर्यामौ व्यान उपा श्रुसवंनो यं कामयेत प्रमायुंकः स्यादित्यस श्रंस्पृष्टौ तस्यं सादयेद्यानेनैवास्यं प्राणापानौ वि च्छिंनत्ति ताजक्प्रमीयते यं कामयेत सर्वमायुंरियादिति स स्पृष्टौ तस्यं सादयेद्यानेनैवास्यं प्राणापानौ सं तंनोति सर्वमायुंरित॥३०॥

वाग्वा एषा यदैन्द्रवायवो यदैन्द्रवायवाग्रा ग्रहां गृह्यन्ते वाचंमेवानु प्र यंन्ति वायुं देवा अंब्रुवन्थ्सोम् राजांन श

त् उभयाँनगृह्यते चतुंश्चत्वारि १ श

हनामेति सौंऽब्रवीद्वरं वृणै मदंग्रा एव वो ग्रहां गृह्यान्ता इति

तस्मदिन्द्रवायवाग्रा ग्रहां गृह्यन्ते तमंघ्रन्थ्सोऽपूयत् तं देवा नोपांधृष्णुवन्ते वायुमंब्रुवित्रमं नेः स्वदय॥३१॥

इति सौंऽब्रबीद्वरं वृणै मद्देवत्यांन्येव वः पात्रांण्युच्यान्ता इति तस्मांन्नानादेवत्यांनि सन्तिं वायव्यांन्युच्यन्ते तमेंभ्यो वायुरेवास्वंदयत्तस्माद्यत्पूर्यति तत्प्रंवाते वि षंजन्ति वायुर्हि तस्यं पवियता स्वंदियता तस्यं विग्रहंणं नाविंन्द्न्थ्सा-ऽदिंतिरब्रबीद्वरं वृणा अथ मया वि गृंह्णीध्वम्मदेवत्यां एव वः सोमाः॥३२॥

सन्ना अंसन्नित्युंपयामगृंहीतोऽसीत्यांहादितिदेवत्यांस्तेन् यानि हि दांरुमयांणि पात्रांण्यस्ये तानि योनेः सम्भूंतानि यानि मृन्मयांनि साख्यात्तान्यस्ये तस्मादेवमांह वाग्वे पराच्यव्यांकृतावदत्ते देवा इन्द्रंमब्रुवित्रमां नो वाचं व्याकुर्विति सोंऽब्रवीद्वरं वृणे मह्यं चैवैष वायवं च सह गृंह्याता इति तस्मादेन्द्रवायवः सह गृंह्यते तामिन्द्रों मध्यतोऽवक्रम्य व्याकरोत्तस्मादियं व्याकृंता वागुंद्यते तस्मांथ्सकृदिन्द्रांय मध्यतो गृंह्यते द्विर्वायवे द्वौ हि स वराववृंणीत॥३३॥ स्वद्य सोमाः सहाष्टाविर्शातिश्च॥७॥॥———[७]

मित्रं देवा अंब्रुवन्थ्सोम् राजांन हनामेति सौं-ऽब्रवीन्नाह सर्वस्य वा अहम्मित्रम्स्मीति तमंब्रुवन् हनांमैवेति सौंऽब्रवीद्वरं वृणे पर्यसैव मे सोम श्रीणन्तिति तस्मान्मैत्रावरुणम्पर्यसा श्रीणन्ति तस्मात्पृशवोऽपात्रामन् मित्रः सन्क्रूरमंक्रितिं क्रूरमिव खलु वा एषः॥३४॥

करोति यः सोमेन यजंते तस्मौत्पशवोऽपं क्रामिन्ति यन्मैत्रावरुणम्पयंसा श्रीणाति पशुभिरेव तन्मित्र संमर्धयंति पशुभिर्यजमानम्पुरा खलु वावैविम्मित्रोऽवेदप् मत्क्रूरं चक्रुषंः पश्वंः क्रिमिष्यन्तीति तस्मादेवमंवृणीत् वर्रुणं देवा अंब्रुवन्त्वया रश्मभुवा सोम् राजांन रहनामेति सौऽब्रवीद्वरं वृणै मह्यं च॥३५॥

एवेष मित्रायं च सह गृंह्याता इति तस्माँन्मैत्रावरुणः सह गृंह्यते तस्माद्राज्ञा राजांनम श्राभुवाँ प्रन्ति वैश्येंन वैश्य श्रें श्रूद्रेणं श्रूद्रत्र वा इदं दिवा न नक्तंमासीदव्यांवृत्तन्ते देवा मित्रावरुणावब्रुवित्रदं नो वि वांसयत्मिति तावंब्रूतां वरं वृणावहा एकं एवावत्पूर्वो ग्रहों ग्रहो गृह्याता इति तस्मांदैन्द्रवायवः पूर्वो मैत्रावरुणाद्गृंह्यते प्राणापानौ ह्यंतौ यदुंपा श्वन्तर्यामौ मित्रोऽह्र जनयद्वरुणो रात्रिन्ततो वा इदं व्यौच्छद्यन्मैत्रावरुणो गृह्यते व्युष्ट्ये॥३६॥

णुष चैँ-द्रवायवो द्वावि ५ शतिश्च॥८॥॥———[८]

यज्ञस्य शिरों ऽच्छिद्यत् ते देवा अश्विनांवब्रुविन्धिषजौ वै स्थं इदं यज्ञस्य शिरः प्रति धत्तमिति तावंब्रूतां वरं वृणावहै ग्रहं एव नावत्रापि गृह्यतामिति ताभ्यांमेतमांश्विनमंगृह्वन्ततो वै तो यज्ञस्य शिरः प्रत्यंधत्ताम् यदांश्विनो गृह्यते यज्ञस्य निष्कृत्ये तो देवा अंब्रुवन्नपूंतो वा इमो मंनुष्यचरो॥३७॥

भिषजाविति तस्माँ द्वाह्मणेनं भेषजं न कार्यमपूर्तो हो ३ षोऽमेध्यो यो भिषक्तौ बंहिष्पवमानेनं पवियत्वा ताभ्यामेतमाँ श्विनमंगृह्वन्तस्माँ द्वहिष्पवमाने स्तुत आँश्विनो गृह्यते तस्मादेवं विदुषां बहिष्पवमान उपसद्यः प्वित्रं वे बंहिष्पवमान आत्मानंमेव पंवयते तयों श्वेधा भेषं ज्यं वि न्यंदधुरुग्नौ तृतीयम्प्सु तृतीयम्ब्राह्मणे तृतीयन्तस्मांदुदपात्रम्॥३८॥

उपनिधायं ब्राह्मणं देख्यिणतो निषाद्यं भेषजं कुंर्याद्यावंदेव

भेषुजं तेनं करोति समर्धुंकमस्य कृतम्भंवति ब्रह्मवादिनों वदन्ति कस्मांध्मत्यादेकंपात्रा द्विदेवत्यां गृह्मन्तें द्विपात्रां ह्यन्त् इति यदेकंपात्रा गृह्मन्ते तस्मादेकोंऽन्तर्तः प्राणो द्विपात्रां ह्यन्ते तस्माद्वौद्वौं बहिष्टांत्प्राणाः प्राणा वा एते यद्विदेवत्याः पृशव इडा यदिडाम्पूर्वाः द्विदेवत्यौभ्य उपह्वयेत॥३९॥

पश्निः प्राणान्नर्त्दंधीत प्रमायुंकः स्याद्विदेवत्यांन्भख्ययित्वे ह्यते प्राणान्वात्मन्धित्वा प्र्नूनुपं ह्वयते वाग्वा ऐन्द्रवायवश्चर्ख्यंमेत्रावरुणः श्रोत्रंमाश्चिनः पुरस्तांदैन्द्रवायवम्भंख्य तस्मांत्पुरस्तांद्वाचा वंदित पुरस्तांन्मेत्रावरुणं तस्मांत्पुरस्ताच्चर्ख्यं पश्यति सर्वतः परिहारंमाश्चिनं तस्मांध्यवितः श्रोत्रंण शृणोति प्राणा वा एते यद्विदेवत्याः॥४०॥

अरिक्तानि पात्राणि सादयित तस्मादिरक्ता अन्तर्तः प्राणा यतः खलु वै यज्ञस्य वितंतस्य न क्रियते तदनुं यज्ञ रख्या रस्यवं चरन्ति यदिरक्तानि पात्राणि सादयंति क्रियमाणमेव तद्यज्ञस्यं शये रख्यंसामनंन्ववचाराय दिख्यंणस्य हिव्धानस्योत्तरस्यां वर्तन्या रसादयित वाच्येव वार्चं दधात्या तृतीयसवनात्परि शेरे युज्ञस्य संतंत्यै॥४१॥

मनुष्यच्रावृंदण्त्रमृंपृह्वयेत द्विदेवृत्याः षद्वंत्वारिश्शच॥१॥॥————[९] बृहस्पतिर्देवानां पुरोहित् आसीच्छण्डामर्कावसुराणाम्ब्रह्मण्व

देवा आस्-ब्रह्मण्वन्तोऽसुंरास्ते ईऽन्योंन्यं नाशंक्रुवन्निभंवितुन्ते देवाः शण्डामर्कावुपांमन्नयन्त तावंब्रूतां वरं वृणावहै ग्रहांवेव नावत्रापिं गृह्येतामिति ताभ्यांमेतौ शुक्राम्नियनांवगृह्नन्ततों देवा अभवन्यरासुंरा यस्यैवं विदुषंः शुक्राम्नियनौं गृह्येते भवंत्यात्मना परां॥४२॥

अस्य भ्रातृंत्र्यो भवति तौ देवा अपनुद्यात्मन् इन्द्रायाजुहवुरपंनुत्तौ शण्डामकौं सहामुनेति ब्रूयाद्यं द्विष्याद्यमेव द्वेष्टि तेनैनौ सहापं नुदते स प्रथमः संकृतिर्विश्वकर्मेत्येवैनांवात्मन् इन्द्रांयाजुहवुरिन्द्रो ह्येतानि रूपाणि करिकृदचरदसौ वा आंदित्यः शुक्रश्चन्द्रमां मन्थ्यंपिगृह्य प्राश्चौ निः॥४३॥

ऋामृतस्तस्मात्प्राश्चौ यन्तौ न पंश्यन्ति प्रत्यश्चांवावृत्यं जुहुत्स्तस्मांत्प्रत्यश्चौ यन्तौ पश्यन्ति चख्युंषी वा एते यज्ञस्य यच्छुकामृन्थिनौ नासिंकोत्तरवेदिर्भितः परिक्रम्यं जुहुत्स्तस्मांद्रिभतो नासिंकां चख्यंषी तस्मान्नासिंकया चख्यंषी विधृते सर्वतः परिं क्रामतो रख्यंसामपंहत्ये देवा वै याः प्राचीराहुंतीरजुंहवुर्ये पुरस्तादसुंरा आस्नन्ता स्तािभः प्र॥४४॥

अनुदन्त याः प्रतीचीर्ये पृश्चादस्रंग् आस्नता १ स्ताभिरपांनुदन् प्राचीर्न्या आहुंतयो हूयन्ते प्रत्यश्ची शुक्तामृन्थिनी पृश्चाच्चैव पुरस्तांच् यजमानो भ्रातृं व्यान्प्र णुंदते तस्मात्परांचीः प्रजाः प्र वीयन्ते प्रतीचीर्जायन्ते शुक्तामृन्थिनौ वा अनुं प्रजाः प्र जांयन्ते ऽत्रीश्चाद्यांश्च सुवीराः प्रजाः प्रजनयन्परीहि शुक्रः

शुऋशोंचिषा॥४५॥

सुप्रजाः प्रजाः प्रंजनयन्परीहि मुन्थी मुन्थिशोचिषेत्यांहैता वै सुवीरा या अत्रीरेताः सुंप्रजा या आद्यां य एवं वेदात्र्यस्य प्रजा जायते नाद्यां प्रजापंतेरक्ष्यंश्वयत्तत्परापत्त्तद्विकंङ्कत्म्प्राविध् नारंमत् तद्यवम्प्राविशत् तद्यवेऽरमत् तद्यवंस्य॥४६॥

यवत्वं यद्वैकंङ्कतम्मन्थिपात्रम्भवंति सक्तुंभिः श्रीणातिं प्रजापतिरेव तचख्युः सम्भरित ब्रह्मवादिनों वदन्ति कस्माध्यत्यान्मंन्थिपात्र सदो नाश्रुंत इत्यार्तपात्र हीति ब्र्याद्यदंश्रुवीतान्धौऽध्वर्यः स्यादार्तिमार्च्छेत्तस्मान्नाश्रुते॥४७॥

अत्मना परा निष्य शुक्रशंचिषा यवंस्य सप्तित्रिश्वचा १०॥ — [१०] देवा वै यद्यज्ञे ऽकुर्वत् तदसुरा अकुर्वत् ते देवा आंग्रयणाग्रान्ग्रहां नपश्यन्ता नंगृह्णत् ततो वै ते-ऽग्रम्पर्यायन् यस्यैवं विदुषं आग्रयणाग्रा ग्रहां गृह्यन्ते-ऽग्रमेव संमानानाम्पर्येति रुग्णवंत्यर्चा भ्रातृं व्यवतो गृह्णीयाद्भातृं व्यस्यैव रुक्षाग्रश्रं समानानाम्पर्येति ये देवा दिव्येकां दश् स्थेत्यांह॥४८॥

पुतावंतीर्वे देवतास्ताभ्यं पुवैन् सर्वाभ्यो गृह्णात्येष ते योनिर्विश्वभ्यस्त्वा देवभ्य इत्याह वैश्वदेवो ह्यंष देवतंया वाग्वे देवभ्योऽपाँकामद्यज्ञायातिष्ठमाना ते देवा वाच्यपंक्रान्तायां तूष्णीं ग्रहांनगृह्णत् साऽमंन्यत् वाग्न्तर्यन्ति वे मेति साग्रंयणम्प्रत्यागंच्छ्त्तदाँग्रयणस्याँग्रयण्त्वम्॥४९॥

तस्मादाग्रयुणे वाग्वि सृंज्यते यत्तूष्णीम्पूर्वे ग्रहां गृह्यन्ते यथां थ्सारीयंति म् आख् इयंति नापं राथ्स्यामीत्युंपावसृजत्येवमेव तदंध्वर्युरांग्रयणं गृंहीत्वा यज्ञमारभ्य वाचं वि सृंजते त्रिर्हिं करोत्युद्गातॄनेव तद्वंणीते प्रजापंतिर्वा एष यदाँग्रयणो यदाँग्रयणं गृहीत्वा हिंकुरोतिं प्रजापंतिरेव॥५०॥

तत्प्रजा अभि जिंघ्रति तस्माँद्वथ्सं जातं गौर्भि जिंघ्रत्यात्मा वा एष यज्ञस्य यदाँग्रयणः सवनसवनेऽभि गृह्णात्यात्मन्नेव यज्ञ स्सं तंनोत्युपरिष्टादा नयिति रेतं एव तद्दंधात्यधस्तादुपं गृह्णाति प्र जंनयत्येव तद्वंह्मवादिनों वदन्ति कस्माँथ्मत्याद्गांयत्री किनष्ठा छन्दंसा स्मृती सर्वाणि सर्वनानि वहुतीत्येष व गांयित्रिये वथ्सो यदाँग्रयणस्तमेव तदंभिनिवर्त सर्वाणि सर्वनानि वहति तस्माँद्धथ्मम्पाकृतं गौरभि नि वर्तते॥५१॥

आह् ग्रुयुण्त्वम्प्रजापंतिरेवेतिं वि श्यतिश्चं॥11॥॥———[११]

इन्द्रीं वृत्रायायुर्वे युज्ञेनं सुवृगयिन्द्रों मुरुद्धिरिदितिरन्तर्यामपात्रेणं प्राण उपारशुपात्रेणेन्द्रों वृत्रमंहृन्तस्य ग्रहान् वै प्रान्यान्येकांदश॥11॥ इन्द्रों वृत्राय पुनंर्ऋतुनांह मिथुनम्प्शवो नेष्टः पत्नींमुपारश्वन्तर्यामयोद्धिचंत्वारिरशत्॥42॥ इन्द्रों वृत्रायं पाङ्कृत्वम्॥॥————[१२]

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/